

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: HULÁKOVÁ Lenka

Obor: Dramaturgie ALD

Oponent diplomové práce: Mgr. Marta Ljubková

Magisterská práce Lenky Hulákové *Z nedivadelních prostor dovnitř a ven* osciluje mezi očekávaným žánrem absolventské práce a osobním, vzpomínkovým textem na léta strávená na studijním programu Divadelní tvorba v netradičních prostorech, v jehož rámci Lenka Huláková získala bakalářský titul. Tuto oscilaci navíc podporuje ne zcela přesně definované téma práce – jde v ní nejen o zmíněný studijní program, jeho historické souvislosti, náplň oboru performerství, ale i o „reflexi/analýzu“ (s. 10) vlastních projektů, vliv dramaturgie a práce s textem v rámci mgr. studia, a zároveň se i „zamýšlí nad divadelními/nedivadelními projekty/prostory a jejich kombinací“ (s. 10).

V kapitole *Historické souvislosti* (kap. 2) začíná Lenka ne příliš šťastně přehledem toho, co při pátrání po pojmu *performance* ukazuje internetový vyhledavač: metodu google je myslím v případě magisterské práce přeskočit, nebo přinejmenším cudně zamlčet, zvláště uvážíme-li, jak rozsáhlá je dnes literatura na toto téma. Historický exkurs, který splňují slovníkovitá hesla – a tudíž se v něm nakládá s řadou velestručně nastíněných pojmů a jmen (od happeningu, body artu, Mariny Abramović přes Fluxus, Steinovou, Artauda, Wilsona až po Wooster Group), dokazuje jediné – ano, performance je složité téma a – ano – věnuje se mu v různých formách řada různých umělců. V extrému lze samozřejmě dojít i ke jistění, že prvním performerem byl Dionýsos, svatý František a k bytostným performerům bezpochyby patřil i Ladislav Klíma nebo Jaroslav Hašek.

Seznam přečtené literatury je impozantní, přesto Lence sloužil spíš jako zdroj jednotlivých citátů nebo dokonce nekontextualizovaných „výpisků“ než jako nástroj pro formulaci vlastních postojů.

Jistá zápiskovitost pokračuje i v další kapitole, která se věnuje autorčiným začátkům v divadelním souboru V.A.D Kladno a zcela zásadnímu setkání s Tomášem Žižkou.

Jádro práce pak tvoří kapitola čtvrtá, věnující se studijnímu programu Divadelní tvorba v netradičních prostorech, v níž Lenka podrobně vypisuje jednotlivé studijní úkoly, shrnuje výstupy své i svých spolužáků a nastiňuje strukturu výuky.

V této části se objevují další teoretické definice, které na mnoha místech dublují to, co již bylo řečeno (a pak se mnohdy zopakují i potřetí v kapitole 5 – Reflexe vlastních projektů).

Zmíněná část reflexe je opět spíše popisem; píše-li autorka, že se pustila do studia dramaturgie, aby si tuto disciplínu lépe zažila, pak práce neodpovídá zcela uspokojivě na to, k jaké observaci vlastně došla. V poslední fázi se práce rozpadá do jednotlivých odstavců, než že by konzistentně držela pohromadě.

Popis jednotlivých projektů nicméně dokazuje, že Lenka má pozoruhodné nápady a dokáže je zrealizovat; její návaznost na reálný svět, tematizace osobních, ale i společenských otázek (právě přes to osobní) působí podmanivým dojmem a je zřetelné, že smysluplně hledá svůj (performerský) jazyk.

Magisterskou diplomovou práci doporučuju k obhajobě.

K obhajobě prosím zodpovězení těchto otázek:

- 1) Mohla byste se pokusit o přesnější definici toho, co pro vás osobně znamená dramaturgie – jednak v rámci vaší vlastní práce, zároveň i v projektech v nedivadelním prostoru obecně?
- 2) V projektu *AMM* jste se posunula směrem do divadelního prostoru. Znamenalo to pro vás jako pro dramaturgyni/režisérku nové výzvy a změnilo to nějak vaši uměleckou zkušenost?
- 3) Psala jste o české tradici performerství, našla byste v domácím kontextu tvůrce, jehož tvorba je blízká té vaší? A v čem?

Návrh klasifikace (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 21.6. 2017

.....

p o d p i s